

Uredništvo „Slovenke“.

no. 703
Univerzitetna knjižnica
Ljubljana

Prst, dne 2. maja 1899.

Ljuba, draga gospodična!

Ne morete si misliti, kako mi je bilo žal, da vas nisem videla. Upela sem do rdeč, ko odhaja postni vlak. a upala samau. Ta resnica uroda ali' slučaj. Kakor ločite. In žal mi je tem bolj; ker ste mi ^{inmed} vsa najbolj simpatična in sodnica našega lista, ker mislim o vas, da rimate mi prebrenega, da ne izgite efekta, da se sploh vedete naravno kakor navadni ljudje ter si ne dožete posebnega tona zato ker ste pisateljica. Vidite jaz afektiranostijne morem speti in zato, ker slutim, da ste vi kakor jaz brez vsake prisiljenosti, zato mi je zelo, zelo žal, da vas nisem videla. Vseoboto sem sta r. Jovna trenutok prej no ste vi pristi, a v nedeljo, v nedeljo, raka kaj niste pričakali, da bi pristo danov? Oh, kako sem bila huda!

V Miramare nisem mogla, ker sem

Priznava se, da je tudi dobila polno
posetov. In roket sem mnogo mislila
na vas vse popoldne.

Osvetiti se. O porokih tako 6. julija ali
8. junija morabit. prideru se svojim
poprogom v Gubljano in tedaj vas posetim
prej gotovo in tedaj se pomeriva do
dobrega, kaj!

Pravo, pravo vas ljubija udana
Vam

Marija

Zakaj, stokrat raj! Jures je bila tu
Kristina.